

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 10 stycznia 2017 r.

Poz. 114

UCHWAŁA NR 226/G286/P/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 17 listopada 2016 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 8 pkt 1, 4 i 6, art. 10 ust. 1 pkt 1, 4 i 6 w zw. z art. 12b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) w zw. z obwieszczeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 października 2016 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2017 r. (M.P. poz. 979)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr 149/XXIII/2016 Rady Gminy Trzebielino z dnia 26 października 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok:

stwierdza w badanej uchwale nieistotne naruszenia prawa polegające na:

1. nieprecyzyjnym określeniu w pkt 1 lit. c załącznika do badanej uchwały przedmiotu opodatkowania podatkiem od środków transportowych samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 9 ton, tj. z pominięciem górnej granicy przedziału stawki podatkowej „poniżej 12 ton”,
2. nieokreśleniu stawki podatkowej w załączniku do badanej uchwały:
 - a) od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne i z innym systemem zawieszenia osi jezdnych – o ilości osi jezdnych większej niż trzy,
 - b) od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością prowadzoną przez podatnika podatku rolnego z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne i z innym systemem zawieszenia osi jezdnych – o ilości osi jezdnych większej niż trzy.

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2016 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr 149/XXIII/2016 Rady Gminy Trzebielino z dnia 26 października 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok. Uchwała ta była przedmiotem badania Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w dniu 17 listopada 2016 r.

W wyniku analizy treści przedmiotowej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Gminy Trzebielino ustaliła stawki podatku od środków transportowych, określając ich wysokość w Załączniku do badanej uchwały.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że w pkt 1 Załącznika do uchwały pt. „Wykaz stawek podatku od środków transportowych na terenie gminy Trzebielino na 2017 rok” Rada Gminy Trzebielino ustaliła stawki podatku od samochodu ciężarowego w trzech przedziałach od a – c w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu:

**„a powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie,
b powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie,
c powyżej 9 ton”**, tj. bez górnego ograniczenia tego przedziału.

Zgodnie z zapisem art. 8 pkt 1 i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych samochody ciężarowe podlegają opodatkowaniu w dwu przedziałach dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu – „powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton” oraz „równej lub wyższej niż 12 ton”.

W art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w ust. 1 pkt 1 wskazane zostały natomiast waloryzowane corocznie maksymalne stawki podatku od samochodu ciężarowego, o którym mowa w art. 8 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. od **powyżej 3,5 tony do poniżej 12 ton** wyszczególnione w trzech przedziałach od a – c w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu:

- a) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie,
- b) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie,
- c) powyżej 9 ton.

Przedział „c” jest więc zamknięty, a górna granica dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu wynosi „poniżej 12 ton”.

Rada Gminy Trzebielino ustalając przedział podatkowy dla określenia stawki podatku od samochodu ciężarowego bez górnej granicy dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu do „poniżej 12 ton” ujęła w tym przedziale także samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu „równej lub wyższej niż 12 ton”, wymienione w art. 8 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dla których ustalane stawki podatkowe podlegają także wymogowi zapewnienia minimalnej, co roku waloryzowanej, wysokości określonej w załączniku Nr 1 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Rada Gminy Trzebielino ustalając zatem przedział podatkowy dla określenia stawki podatku od samochodu ciężarowego bez górnej granicy dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu przekroczyła zakres upoważnienia wynikający z art. 8 pkt 1 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ze względu na to, że Rada Gminy może określić prawidłowo przedział podatkowy "powyżej 9 ton, ale poniżej 12 ton", w pkt 1 lit c uchwały, zamiast ustalonego "powyżej 9 ton" do końca bieżącego roku, a także mając na uwadze dobrze pojęty interes podatników, jak i gminy, Kolegium tut. Izby uznało, że powyższa nieprawidłowość stanowi nieistotne naruszenie prawa.

Kolegium tut. Izby rozpoznając powyższą uchwałę stwierdziło również, że Rada Gminy ustalając stawki podatku od środków transportowych zawężyła krąg przedmiotów opodatkowania, co stanowi nieistotne naruszenie prawa. Kolegium tut. Izby stwierdziło, że w pkt 4 Załącznika do uchwały Rada Gminy Trzebielino określając stawki podatkowe, między innymi, od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton o dwóch i trzech osiach jezdnych z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne i z innym systemem zawieszenia osi jezdnych oraz w pkt 6 Załącznika do uchwały określając stawki od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, o dwóch i trzech osiach jezdnych z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne i z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, pominęła określenie stawek podatkowych dla przedmiotów opodatkowania posiadających **więcej niż trzy osie**.

Tymczasem zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku: od ciągnika siodłowego lub balastowego, o których mowa w art. 8 pkt 4 ww. ustawy, a także od przyczepy lub naczepy, o których mowa w art. 8 pkt 6 ww. ustawy, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych odpowiednio w załączniku nr 2 i 3 do ustawy.

Z załączników nr 2 i 3 do ustawy określających stawki minimalne podatku dla pojazdów określonych odpowiednio w art. 8 pkt 4 i 6 ustawy (zaktualizowanych na podstawie art. 12b ustawy w drodze obwieszczenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 października 2016 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2017 r.) wynika, że opodatkowaniem objęte są m.in. również środki transportowe „o trzech osiach **i więcej**”.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium tut. Izby, Rada Gminy Trzebielino pomijając określone wyżej pojazdy przy ustalaniu stawek podatkowych, w sposób nieistotny naruszyła przepisy art. 8 pkt 4 i 6 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z obwieszczeniem Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2017 r., zobowiązując Radę Gminy do ustalenia tych stawek.

Ze względu na to, że Rada Gminy może określić te stawki do końca bieżącego roku, a także mając na uwadze dobrze pojęty interes podatników, jak i gminy, Kolegium tut. Izby uznało, że powyższa nieprawidłowość stanowi nieistotne naruszenie prawa.

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszego Kolegium.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka